Opłacon[o gotówką]

Nr. 2. 1936.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie 3 **złote**. -- Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 45.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 319-91.

Katowice, sobota, dnia 11. stycznia 1936 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 6 grudnia 1935 r.

o zwolnieniu niektórych zakładów detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych od obowiązku uiszczenia opłat z tytułu prowadzenia tej sprzedaży.

Na podstawie art. 62 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) w brzmieniu rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 615) i z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 863) zarządzam co następuje:

§ 1. Zwalnia się od opłat od sprzedaży spirytusu i napojów alkoholowych na rok 1936 zakłady, o których mowa w § 1 część IV pkt. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 766), znajdujące się w miejscowościach, liczących do 3.000 mieszkańców włącznie.

§ 2. Rozprządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: E. Kwiatkowski

Przedr. z Dz. Urz. Min. Sk. z dnia 20 grudnia 1935 r. nr. 35.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 7 października 1935 r.

o opłatach stemplowych od weksli.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 18 marca 1935 r. w sprawie przepisów o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 200) zarządzam co następuje:

§ 1. Wolne jest od opłaty stemplowej pismo posiadające wszystkie cechy weksla trasowanego (art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1924 r. o prawie wekslowem — Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 926), jeżeli istnieją okoliczności następujące: 1) weksel jest płatny na własne zlecenie wystawcy; 2) trasatem jest bank państwowy lub przedsiębiorstwo trudniące się czynnościami bankowemi jako głównym przedmiotem, a zorganizowane w formie spółki akcyjnej; 3) w tekście weksla znajduje się następująca informacja: „weksel, sporządzony na podstawie załączonego odpisu dokumentu przewozowego“ (lub „załączonych ... odpisów dokumentów przewozowych“; w miejscu wykropkowanem należy wymienić ilość odpisów), „stwierdzającego (stwierdzających) wywóz ...“ (ilość i rodzaj towaru) „z Polski do ...“ (kraj przeznaczenia); 4) do weksla są załączone wszystkie odpisy, wymienione w informacji, o której mowa pod 3), zaświadczone przez trasata; 5) weksel został przez trasata zapisany do „rejestru weksli wolnych od opłaty stemplowej“ i zaopatrzony w adnotację „Wolny od opłaty stemplowej: Dz. U. R. P., poz. 487 z 1935 r., poz. rej. z ... r.“; ta adnotacja ma być zaopatrzona w pieczęć trasata i podpisana przez funkcjonarjusza, prowadzącego rejestr.

Rejestr, o którym mowa wyżej pod 4), zawiera kolumny celem uwidocznienia: pozycji rejestru, pozycji księgi wekslowej, daty wystawienia weksla, imienia i nazwiska — bądź firmy lub nazwy — wystawcy, sumy wekslowej, daty przyjęcia, kwoty oraz daty uiszczenia opłaty stemplowej, należnej w myśl § 3 niniejszego rozporządzenia. Zapisanie do rejestru ma nastąpić przed przyjęciem weksla, lecz najpóźniej w ciągu tygodnia po otrzymaniu weksla przez trasata.

§ 2. Umieszczenie indosu nie uchyla uwolnienia, jeżeli nastąpiło po umieszczeniu adnotacji, wymienionej w punkcie 5 § 1.

§ 3. Jeżeli przyjęcie weksla, wymienionego w § 1, nie nastąpiło w ciągu miesiąca od daty wystawienia, uwolnienie od opłaty stemplowej ustaje i

ma być uiszczona kwota, należna w myśl art. 122 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 64, poz. 404). W tym celu trasat powinien w ciągu 3 dni po upływie wymienionego okresu miesięcznego uwidocznić w rejestrze (§ 1) kwotę opłaty stemplowej; w ciągu 10 dni po upływie każdego miesiąca, w którym nastąpiło wpisanie kwot opłat stemplowych, należy wnieść do kasy urzędu skarbowego ich sumę wraz z dodatkiem 10%-wym i datę uiszczenia podać w rejestrze. Ma zastosowanie ustęp ostatni § 46 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

Ustęp poprzedni ma zastosowanie również w razie otrzymania przez trasata wiadomości, że towar, którego dotyczy dokument przewozowy (§ 1, punkt 3), nie zostanie wywieziony z Polski. Trasat powinien w ciągu 3 dni po otrzymaniu tej wiadomości uwidocznić w rejestrze kwotę opłaty stemplowej.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do weksli, wystawionych począwszy od tego dnia.

Minister Skarbu: Wł. Zawadzki

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 78, z dnia 26 październ. 1935).

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 grudnia 1935 r.

L. D. III. 17841/3/35

w sprawie przyjmowania papierów wartościowych do depozytów sądowych

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz do wszystkich Urzędów Skarbowych.

Nawiązując do okólnika z dnia 26 czerwca r. b. L. D, III. 8929/3/35 w sprawie depozytów sądowych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 18, poz. 426 z r. 1935), Ministerstwo Skarbu oznajmia, że jego postanowienia nakazujące przyjmowanie przez kasy urzędów skarbowych papierów wartościowych z tytułu depozytów sądowych, nie przewidują różnicy między papierami wartościowemi emitywanemi przez Państwo a papierami wartościowemi emitowanemi przez instytucje prywatne na obszarze Państwa. Zatem papiery wartościowe, emitowane w kraju przez instytucje prywatne w walucie obcej, składane w kasach urzędów skarbowych do depozytu sądowego, podlegają zarachowaniu do depozytu właściwego sądu według obowiązującego dla tych walut kursu rachunkowego, natomiast papiery w walucie polskiej (w złotych) — według ich nominalnej wartości.

Imienne papiery wartościowe w zasadzie powinny być przyjmowane przez kasy urzędów skarbowych po podpisaniu przez właściwą osobę cesji (in blanco). Na żądanie jednak składającego papiery wartościowe, mogą być one przyjęte bez cesji, w tych jednak przypadkach brak cesji winien być zaznaczony w pokwitowaniu kasowem, w dowodzie wpłaty oraz na deklaracji, zgłaszanej przez składającego papiery wartościowe w myśl § 15 ust. 2 przepisów dla kas urzędów skarbowych,

Dyrektor Departamentu:

(—) Nowak

Przedr. z Dz. Urz. Min. Sk. z dnia 20. 12. 1935 r. nr. 35.

Okólnik Ministerstwa Skarbu

z dnia 19 grudnia 1935 r.

L. D. V. 41099/4/35

w sprawie ulg przy nabywaniu świadectw przemysłowych na rok 1936.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

W uzupełnieniu okólnika z dnia 21 listopada 1935 r. L. D. V. 31634/4/35 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 33, poz. 752) Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 39 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 716) upoważnia Izby Skarbowe (Urząd Wojewódzki Śląski) do zezwalania na skutek indywidualnych podań płatników na prowadzenie w 1936 roku:

1) **przedsiębiorstw ekspedycyjnych i przewozowych** — na podstawie świadectw przemysłowych kat. 3-ej przedsiębiorstw handlowych, o ile wysokość obrotów ustalonych za rok 1934, względnie obrotów osiąganych w 1935 roku lub spodziewanych w 1936 roku w przedsiębiorstwach nowopowstałych, nie przekracza w stosunku całorocznym kwoty 10.000 złotych;

2) **przedsiębiorstw ekspedycyjnych i przewozowych** — na podstawie półrocznych (za cenę półrocznych) świadectw przemysłowych kat. 2-ej przedsiębiorstw handlowych, o ile wysokość obrotów ustalonych za rok 1934, względnie obrotów osiąganych w 1935 roku lub spodziewanych w 1936 roku w przedsiębiorstwach nowopowstałych, nie przekracza w stosunku całorocznym kwoty 20.000 złotych;

3) **wypożyczalni książek** (bibljotek, czytelni) w m. st. Warszawie oraz miejscowościach, zaliczonych w myśl cz. I taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym do I klasy miejscowości, na podstawie świadectw przemysłowych kat. 4-ej przedsiębiorstw handlowych, o ile wysokość obrotów ustalonych za rok 1934, względnie obrotów osiąganych w 1935 roku lub spodziewanych w 1936 roku w przedsiębiorstwach nowopowstałych, nie przekracza w stosunku całorocznym kwoty 5.000 złotych.

Termin na wnoszenie podań o ulgi z niniejszego okólnika wyznacza się do dnia 20 stycznia 1936 roku włącznie. O ile chodzi o przedsiębiorstwa uruchamiane w 1936 roku, podania o ulgi winny być wnoszone przed uruchomieniem przedsiębiorstwa. Podania o ulgi należy wnosić do właściwego urzędu skarbowego.

Postanowienia Izb Skarbowych (Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego) na podania o ulgi winny być wydane i doręczone płatnikom w terminie do 2 miesięcy od daty złożenia podania.

W razie niewydania, względnie niedoręczenia postanowienia w zakreślonym wyżej terminie, uważa się wyrażoną w podaniu prośbę za uwzględnioną w granicach ulg niniejszego okólnika.

Podania złożone po terminie pozostawione będą bez rozpatrzenia. O pozostawieniu podania bez rozpatrzenia Urząd Skarbowy zawiadomi płatnika pisemnie.

Równocześnie Ministerstwo Skarbu upoważnia Urzędy Skarbowe do udzielania ulg, wymienionych w cz. II p. 2 lit. b okólnika z dnia 21 listopada 1935 r. L. D. V. 31634/4/35 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 33, poz. 752), przedsiębiorstwom powstałym w

1935 roku lub powstającym w 1936 roku, o ile wysokość obrotów osiąganych w 1935 roku lub spodziewanych w 1936 roku nie przekracza w stosunku całorocznym kwoty 2.000 złotych.

Dyrektor Departamentu:

(—) W. Koszko.

Przedr. z Dz. Urz. Min. Sk. z dnia 20. 12. 1935 r. nr. 35.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 4 grudnia 1935 r.

o uregulowaniu cen wytworów hutniczych na rynku krajowym.

Na podstawie art. 1 ust. (1), lit. c) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. w sprawie regulowania stosunków w hutnictwie żelaznem i innych metali (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 647) zarządzam co następuje:

§ 1. Zasadnicze ceny żelaza, rur oraz surówki, pobierane dotychczas według oficjalnych czynników własnych przez Syndykat Polskich Hut Żelaznych, Biuro Sprzedaży Polskich Walcowni Rur i Towarzystwo dla Sprzedaży Surówki Żelaznej, obniża się o 10% z zaokrągleniem poszczególnych pozycyj do pełnego złotego.

Dopłaty do cen zasadniczych, pobierane dotychczas, a wyrażone w złotych, podlegają takiej samej 10% obniżce z zaokrągleniem poszczególnych pozycyj do 50 groszy. Jeżeli natomiast dopłaty te były wyrażone w stosunku procentowym do cen zasadniczych, stosunek ten pozostaje bez zmiany.

Szczegółowy wykaz cen zasadniczych i dopłat, uwzględniający powyższe obniżki, ogłoszony będzie w Dzienniku Urzędowym R. P. „Monitor Polski". Ceny te rozumieją się jako ceny maksymalne.

§ 2. Wszelkie rabaty, udzielane dotąd przez wymienione w § 1 organizacje sprzedażne na podstawie oficjalnych cenników własnych, muszą być stosowane nadal do cen, obniżonych stosownie do przepisów § 1.

§ 3. Winni naruszenia przepisów §§ 1 i 2 rozporządzenia niniejszego ulegają karom, przewidzianym w art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. w sprawie regulowania stosunków w hutnictwie żelaznem i innych metali (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 647).

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: Roman Górecki

Przedr. z Dz. Ust. Rzpl. z dnia 7. 12. 1935 r. nr. 89

Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 28 grudnia 1935 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 6 listopada 1935 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr, 81, poz. 501) postanawiam co następuje:

Art. 1. W art. 57 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r, o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. N. 63, poz 586) wprowadza sie zmiany następujące:

1) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Drożdże nadające się do wypieku (piekarniane), zarówno wyrobione w kraju, jak przywiezione z zagranicy, podlegają podatkowi spożywczemu w wysokości 1 zł 85 gr od 1 kg." ;

2) na końcu dodaje się dwa nowe ustępy o brzmieniu:

„5. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu jest uprawniony do określania w drodze rozporządzeń ceny drożdży.

6. Kto sprzedaje drożdże po cenie wyższej od określonej w myśl przepisów ust. 5, podlega karze w wysokości od 20 do 50-krotnej żądanej lub pobranej różnicy ceny."

Art. 2. Od zapasów banderoli, znajdujących się w dniu wejście w życie dekretu niniejszego w wytwórniach drożdży, i to tak banderoli niezużytych, jak naklejonych na cegiełki drożdżowe, przedsiębiorcy wytwórni obowiązani są uiścić różnicę między uiszczoną i nową stawką podatku — w wysokości 35 gr od 1 kg wraz z obowiązującemi dodatkami do podatku spożywczego od drożdży.

Art. 3. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1936 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Skarbu: E. Kwiatkowski

(Przedr. z Dz. U. R. P. z dnia 31. 12. 1935 r Nr. 96.)

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Prezydjalny.

Nr. Pr. 10/12. Katowice, dnia 27 listopada 1935 r.

Do
Panów Starostów (wszystkich),
„ Dyrektorów Policji w Bielsku, Katowicach i Chorzowie,
„ Burmistrzów miast Bielska, Katowic i Chorzowa

w sprawie zmian w Okręgach kompetencji terytorjalnej konsulatów belgijskich w Łodzi i Krakowie.

Urząd Wojewódzki zawiadamia, że Okręgi kompetencji terytorjalnej konsulatów belgijskich w Łodzi i Krakowie uległy następującym zmianom:

Konsulatowi Belgijskiemu w Łodzi podlega terytorjalnie województwo łódzkie i kieleckie z wyjątkiem powiatu zawierciańskiego, olkuskiego i będzińskiego i miasta Sosnowca.

Konsulatowi Belgijskiemu w Katowicach podlega — województwo krakowskie, śląskie i powiaty: zawierciański, olkuski i będziński wraz z miastem Sosnowiec województwa kieleckiego.

Za Wojewodę:

(—) Dr. Kostka

Naczelnik Wydziału.

(Przedruk z Gaz. Urz. W. Śl. nr. 44, 1935).

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 231-08